

Distribució de timbres de la vocal final *-e* en els masculins (ALDC, I, 66. El *colze*; II, 287. El *sofre*)

Els mots acabats en *-e* en llatí (a partir de l'acusatiu), com *SULPHURE*, van mantenir aquesta vocal [e] en tot el cat. occ. (*sofr*[e]) mentre que en cat. oriental es va centralitzar en una neutra (*sofr*[ə]); van seguir el mateix camí la *-u* de mots com *TEMPLU* > *temple* o *CUBITU* > *couze* > *colze*, potser a través d'una hipotètica fase [ə]. En alguerès, a causa del contacte amb el sard, que no coneixia les vocals neutres, la

[ə] va passar a [a], vocal també central. Poblacions de frontera entre cat. occ. i cat. oriental, com Aguiló (57), alternen la neutra [ə] amb una variant un xic palatalitzada [ə̟]. En el cas de Roses (25), una part de la població, especialment la vinculada al món mariner, ha palatalitzat la [ə] final tant de masculins com de femenins (*colz*[e̟], però també *cas*[e̟]).

